

Съвет на
Европейския съюз

Брюксел, 1 април 2022 г.
(OR. fr)

7860/22

CYBER 108
COPEN 118
JAI 444
COPS 143
RELEX 429
JAIEX 30
TELECOM 138
POLMIL 82
CFSP/PESC 432
ENFOPOL 179
DATAPROTECT 95

ПРИДРУЖИТЕЛНО ПИСМО

От:	Генералния секретар на Европейската комисия, подписано от г-жа Martine DEPREZ, директор
Дата на получаване:	29 март 2022 г.
До:	Г-н Jeppe TRANHOLM-MIKKELSEN, генерален секретар на Съвета на Европейския съюз
№ док. Ком.:	COM(2022) 132 final
Относно:	Препоръка за РЕШЕНИЕ НА СЪВЕТА за разрешаване на преговорите за всеобхватна международна конвенция за противодействие на използването на информационни и комуникационни технологии за престъпни цели

Приложено се изпраща на делегациите документ COM(2022) 132 final.

Приложение: COM(2022) 132 final

ЕВРОПЕЙСКА
КОМИСИЯ

Брюксел, 29.3.2022 г.
COM(2022) 132 final

Препоръка за

РЕШЕНИЕ НА СЪВЕТА

**за разрешаване на преговорите за всеобхватна международна конвенция за
противодействие на използването на информационни и комуникационни
технологии за престъпни цели**

ОБЯСНИТЕЛЕН МЕМОРАНДУМ

1. КОНТЕКСТ НА ПРЕДЛОЖЕНИЕТО

• Основания и цели на предложението

Според извършената от Европол оценка на заплахата от организирана престъпност, ползваща се от интернет¹, киберпрестъпността продължава да представлява нарастваща заплаха за сигурността на гражданите и предприятията в Европейския съюз (ЕС). Киберпрестъпността е глобално явление, характеризиращо се с липсата на граници, и от няколко години засилването на международното сътрудничество за борба с киберпрестъпността е приоритет за държавите от цял свят.

Конвенцията за престъпления в кибернетичното пространство („Конвенцията от Будапеща“) на Съвета на Европа от 2001 г. е първият международен договор в областта на киберпрестъпността, в който се дава определение за престъпленията в кибернетичното пространство, предвиждат се редица правомощия и процедури за разследване на престъпления в кибернетичното пространство, като например търсене на компютърни мрежи и прихващане, и сигурни електронни доказателства във връзка с престъпленията, и се създава рамка за международно сътрудничество². Конвенцията от Будапеща е открита за държави, които не членуват в Съвета на Европа, и към нея са се присъединили държави от всички географски региони. Към момента 66 държави са страни по конвенцията, а още четиринадесет държави са поканени да се присъединят към нея. Тя е в основата на законодателството за борба с киберпрестъпността в 80 % от държавите по света. Приемането на Втори допълнителен протокол към Конвенцията от Будапеща от Комитета на министрите на Съвета на Европа на 17 ноември 2021 г. показва трайното значение на Конвенцията като рамка за международно сътрудничество в областта на киберпрестъпността³.

Подемът в информационните технологии и бързото развитие на нови телекомуникационни и компютърни мрежови системи, както и използването и злоупотребата с технологии за престъпни цели също са включени в дневния ред на Организацията на обединените нации (ООН). На 21 декември 2010 г. Общото събрание на ООН прие Резолюция 65/230 с искане Комисията по предотвратяване на престъпленията и наказателно правосъдие да създаде отворена междуправителствена експертна група за извършване на всеобхватно проучване на проблема с киберпрестъпността⁴. На своето седмо (и последно) заседание от 6—8 април 2021 г. междуправителствената експертна група направи преглед на всички предварителни заключения и препоръки, предложени от държавите — членки на ООН⁵, и постигна съгласие за предаването на Комисията по предотвратяване на престъпленията и

¹ Европол (2021 г.), Оценка на заплахата от организирана престъпност, ползваща се от интернет (iOCTA), www.europol.eu

² Конвенция от Будапеща на Съвета на Европа за престъпления в кибернетичното пространство (CETS N°185), 23 ноември 2001 г., <https://rm.coe.int/16802fa426>

³ [Подобности за резултатите \(coe.int\)](https://rm.coe.int/16802fa426).

[Комитетът на министрите на Съвета на Европа прие Втори допълнителен протокол към Конвенцията за престъпления в кибернетичното пространство — Новини \(coe.int\)](https://rm.coe.int/16802fa426).

⁴ Резолюция на Общото събрание на ООН от 21 декември 2010 г., [A/Res/65/230 - E - A/Res/65/230 - Desktop \(undocs.org\)](https://undocs.org/A/Res/65/230)

⁵ Компиляция от всички предварителни заключения и препоръки, предложени от държавите членки по време на заседанията на експертната група за извършване на пълно проучване относно киберпрестъпността, проведени през 2018 г., 2019 г. и 2020 г.: [V2101012.pdf \(unodc.org\)](https://undocs.org/V2101012.pdf)

наказателно правосъдие на 63-те съгласувани заключения и препоръки⁶. В своето проучване междуправителствената експертна група не постигна консенсус относно необходимостта от нов международен договор в областта на киберпрестъпността.

Успоредно с това някои държави — членки на ООН, увеличили усилията си за работа по такъв договор на разискванията в рамките на Третия комитет на Общото събрание на ООН. Вследствие на това Общото събрание на ООН прие Резолюция 73/187 от 17 декември 2018 г. относно „Противодействие на използването на информационни и комуникационни технологии за престъпни цели“⁷. Впоследствие, на 27 декември 2019 г. Общото събрание на ООН прие втора резолюция — Резолюция 74/247, по същата тема, за създаване на отворена ad hoc междуправителствена комисия от експерти („ad hoc комисията“) за разработване на всеобхватна международна конвенция относно противодействие на използването на информационни и комуникационни технологии за престъпни цели. В резолюцията се посочва, че ad hoc комисията трябва да вземе изцяло предвид съществуващите международни инструменти и усилията на национално, регионално и международно равнище за борба с използването на информационни и комуникационни технологии за престъпни цели, по-специално работата и резултатите на междуправителствената експертна група⁸. На 26 май 2021 г. Общото събрание на ООН прие Резолюция 75/282, в която се определят условията за преговорите⁹. Общото събрание на ООН реши, наред с другото, че ad hoc комисията следва да проведе най-малко шест сесии, по 10 дни всяка, които да започнат през януари 2022 г., и заключителна сесия, на която да се представи проект на конвенция за Общото събрание на ООН на неговата седемдесет и осма сесия през 2024 г. Също така бе решено ad hoc комисията да проведе първата, третата и шестата сесия за преговори в Ню Йорк, а втората, четвъртата и петата — във Виена. На 20 януари 2022 г. Общото събрание реши да отложи първата сесия за по-късна дата поради ситуацията с пандемията от COVID-19 в Ню Йорк.

Настоящото предложение има за цел да се гарантира подходящо участие на Европейския съюз в тези преговори, тъй като се очаква преговорите да засегнат елементи, които са свързани със законодателството и компетентността на ЕС, по-специално в областта на киберпрестъпността. В член 3, параграф 2 от Договора за функционирането на Европейския съюз (ДФЕС) се предвижда, че Съюзът разполага с изключителна компетентност „за сключване на международни споразумения, когато това [...] може да засегне общите правила или да промени техния обхват“. Едно международно споразумение може да засегне общите правила или да промени техния обхват, когато областта, обхваната от споразумението, се припокрива със законодателството на Съюза или е обхваната до голяма степен от правото на Съюза.

Като се има предвид, че преговорите се отнасят до въпроси от компетентността на Съюза, различни от ОВППС, които се очаква да бъдат основните компоненти на предвиденото споразумение, Комисията следва да бъде назначена за ръководител на преговарящия екип. По въпросите, свързани с общата външна политика и политика на сигурност, върховният представител на Съюза по въпросите на външните работи и

⁶ Доклад относно заседанието на експертната група за извършване на пълно проучване относно киберпрестъпността, проведено във Виена в периода 6—8 април 2021 г.: [V2102595.pdf](https://www.unodc.org/unodc/en/documents/2021/04/V2102595.pdf) ([unodc.org](https://www.unodc.org))

⁷ Резолюция на Общото събрание на ООН от 17 декември 2018 г., [A/RES/73/187](https://www.un.org/en/resolutions/73/187)

⁸ Резолюция на Общото събрание на ООН от 27 декември 2019 г., [A/RES/74/247](https://www.un.org/en/resolutions/74/247)

⁹ Резолюция на Общото събрание на ООН от 26 май 2021 г., [A/RES/75/282*](https://www.un.org/en/resolutions/75/282)

политиката на сигурност води преговорите като част от екипа. Главният преговарящ от Комисията ще осигури цялостната съгласуваност на споразумението. Под ръководството на главния преговарящ службите на Комисията ще бъдат водещи по отношение на частите от предвиденото споразумение, които не са свързани с ОВППС, а ЕСВД ще бъде водеща по отношение на частите от предвидените споразумения, които попадат в рамките на ОВППС.

Настоящата препоръка се представя на Съвета в съответствие с член 218 от ДФЕС с цел получаване на разрешение за договаряне на бъдещата конвенция на ООН от името на Европейския съюз, предоставяне на указания за водене на преговори и назначаване на Комисията за преговарящ.

- **Съгласуваност с действащите разпоредби в тази област на политиката**

Борбата с киберпрестъпността е приоритет за Европейския съюз, както е видно от Стратегията за Съюза на сигурност от 2020 г.¹⁰ и Стратегията за борба с организираната престъпност от 2021 г.¹¹ В Третия доклад за напредъка по изпълнението на Стратегията на ЕС за Съюза на сигурност от 2021 г. Комисията поема ангажимент да гарантира ефективното участие на Съюза в преговорите за всеобхватна международна конвенция за „противодействие на използването на информационни и комуникационни технологии за престъпни цели“ на равнището на Организацията на обединените нации¹².

Комисията признава необходимостта от по-нататъшен напредък и укрепване на капацитета на правоприлагащите и съдебните органи в тази област и от развиване на националното законодателство в областта на киберпрестъпността, когато съществуващото законодателство не е достатъчно. Тя също така признава необходимостта от насърчаване на международното сътрудничество в борбата с киберпрестъпността и подкрепя различни програми за изграждане на капацитет в редица държави по света, включително за развиващите се държави¹³. Комисията подкрепя работата на междуправителствената експертна група на ООН по въпросите на киберпрестъпността, Комисията на ООН по предотвратяване на престъпленията и наказателно правосъдие, Службата на ООН по наркотиците и престъпността, Комитета по Конвенцията от Будапеща за престъпления в кибернетичното пространство и други органи.

Очаква се преговорите по международната конвенция да са свързани с общите правила на ЕС за борба с киберпрестъпността. По-специално това може да включва Директива 2011/93/ЕС относно борбата със сексуалната експлоатация на деца онлайн и детската порнография¹⁴, в която се обръща внимание на новите развития в онлайн средата, като например сприяеляването с цел сексуална злоупотреба (представяне на престъпниците за деца, за да подмамват непълнолетни и малолетни лица с цел сексуално насилие); Директива 2013/40/ЕС относно атаките срещу информационните

¹⁰ [COM\(2020\) 605 final \(27.7.2020 г.\)](#).

¹¹ [COM\(2021\) 170 final \(14.4.2021 г.\)](#).

¹² [COM\(2021\) 799 final \(8.12.2021 г.\)](#).

¹³ Това включва програми като GLACY+, CyberEast и CyberSouth, съфинансирани от ЕС и Съвета на Европа и извършвани от Съвета на Европа.

¹⁴ Директива 2011/93/ЕС (13.12.2011 г.).

системи¹⁵, целта на която е справяне с проблема с широкомащабните кибератаки, като се поставя изискване към държавите членки да укрепят националните закони в областта на киберпрестъпността и да въведат високи наказателни санкции; и Директива (ЕС) 2019/713 за борба с измамите със и подправянето на непарични платежни средства¹⁶, с която се хармонизира престъпното поведение на физическите или юридическите лица по отношение на непаричните платежни средства и се разширява наказателната отговорност така, че да бъдат обхванати виртуалните валути и цифровите портфейли. С други инструменти на ЕС се предоставят общи правила за борба с престъпленията, които могат да бъдат способствани чрез използване на информационни системи, като например тероризъм, трафик на хора, незаконен трафик на наркотици, незаконен трафик на оръжия, изпиране на пари, корупция и организирана престъпност.

Очаква се преговорите да обхванат и мерки на наказателното производство и мерки за сътрудничество. Действащата правна уредба на ЕС се състои от инструменти за сътрудничество в областта на правоприлагането и наказателноправните въпроси, като Директива 2014/41/ЕС относно Европейска заповед за разследване по наказателноправни въпроси¹⁷, Конвенцията за взаимопомощ по наказателноправни въпроси между държавите — членки на Европейския съюз¹⁸, Регламент 2018/1727 относно Евроюст¹⁹, Регламент 2016/794 относно Европол²⁰, Регламент (ЕС) 2017/1939 за установяване на засилено сътрудничество за създаване на Европейска прокуратура²¹, Рамково решение 2002/465/ПВР на Съвета относно съвместните екипи за разследване²², Рамково решение 2009/948/ПВР на Съвета относно предотвратяване и уреждане на спорове за упражняване на компетентност при наказателни производства²³. Предложенията на Комисията от април 2018 г. относно трансграничния достъп до електронни доказателства²⁴ и пакетът за полицейското сътрудничество²⁵, който в момента е в процес на законодателна процедура на ЕС, също са от значение. В международен план Европейският съюз сключи редица двустранни споразумения с

¹⁵ Директива 2013/40/ЕС (12.8.2013 г.).

¹⁶ Директива (ЕС) 2019/713 (17.4.2019 г.).

¹⁷ Директива 2014/41/ЕС (3.4.2014 г.).

¹⁸ Конвенция за взаимопомощ по наказателноправни въпроси между държавите — членки на Европейския съюз (29.5.2020 г.).

¹⁹ Регламент (ЕС) 2018/1727 (14.11.2018 г.).

²⁰ Регламент (ЕС) 2016/794 (11.5.2016 г.).

²¹ Регламент (ЕС) 2017/1939 на Съвета (12.10.2017 г.).

²² Рамково решение 2002/465/ПВР на Съвета (13.6.2022 г.).

²³ Рамково решение 2009/948/ПВР на Съвета (30.11.2009 г.).

²⁴ Предложение за Регламент относно европейските заповеди за предоставяне и за запазване на електронни доказателства по наказателноправни въпроси, COM(2018) 225 final, и предложение за Директива за установяване на хармонизирани правила относно определянето на юридически представители за целите на събирането на доказателства по наказателни производства, COM(2018) 226 final (17.4.2018 г.).

²⁵ Предложение за Препоръка на Съвета относно оперативното полицейско сътрудничество, COM(2021) 780, предложение за Директива относно обмена на информация между правоприлагащите органи на държавите членки и за отмяна на Рамково решение 2006/960/ПВР на Съвета, COM(2021) 782, и предложение за Регламент за автоматизиран обмен на данни за целите на полицейското сътрудничество („Прюм II“), COM(2021) 784 (8.12.2021 г.).

трети държави, като споразуменията за правна взаимопомощ между Европейския съюз и Съединените американски щати и между Европейския съюз и Япония²⁶.

Съюзът прие също така няколко директиви, чиято цел е да се укрепят процесуалните права на заподозрените лица и обвиняемите²⁷. Защитата на личните данни е основно право, залегнало в член 16 от ДФЕС и член 8 от Хартата на основните права на Европейския съюз. Личните данни трябва да бъдат обработвани в съответствие с Регламент (ЕС) 2016/679 (Общ регламент относно защитата на данните)²⁸ и Директива (ЕС) 2016/680 (Директива относно защитата на данните, използвани от полицията)²⁹. Основното право на човека на зачитане на неговия личен и семеен живот, на неговото жилище и тайната на неговите съобщения също е залегнало в член 7 от Хартата на основните права. Това включва зачитането на поверителността на комуникациите, както и защитата на крайното устройство на потребителя като основни елементи. Данните от електронни комуникации трябва да се обработват в съответствие с Директива 2002/58/ЕО (Директивата за правото на неприкосновеност на личния живот и електронни комуникации)³⁰.

Преговорите следва да гарантират, че разпоредбите на евентуалната бъдеща конвенция на ООН постигат възможно най-висока защита на правата на човека и че държавите членки са в състояние да спазват правото на ЕС, като отчитат и бъдещото му развитие.

• Съгласуваност с други политики на Съюза

Европейският съюз последователно насърчава Конвенцията от Будапеща като ценна и гъвкава референтна правна уредба за международно сътрудничество в борбата с киберпрестъпността. Той подкрепя трети държави при присъединяването към Конвенцията, осигурявайки им възможност да въведат минимална национална правна уредба за борба с киберпрестъпността, както и да развият необходимия капацитет за разследване и наказателно преследване, улеснявайки сътрудничеството с другите страни по Конвенцията³¹.

ЕС, представляван от Комисията, участва активно и в преговорите по втория допълнителен протокол към Конвенцията от Будапеща³². Протоколът ще бъде открит за подписване през май 2022 г. Като се има предвид, че въпросите, обхванати от втория допълнителен протокол, попадат в изключителната компетентност на Съюза, на 25 ноември 2021 г. Комисията прие две предложения за решения на Съвета за

²⁶ Споразумение за правна взаимопомощ между Европейския съюз и Съединените американски щати (25.6.2003 г.).

Споразумение между Европейския Съюз и Япония за правна взаимопомощ по наказателноправни въпроси (2009 г.).

²⁷ Директива 2010/64/ЕС (20.10.2010 г.); Директива 2012/13/ЕС (22.5.2012 г.); Директива 2013/48/ЕС (22.10.2013 г.); Директива (ЕС) 2016/1919 (26.10.2016 г.); Директива (ЕС) 2016/800 (11.5.2016 г.); Директива (ЕС) 2016/343 (9.3.2016 г.).

²⁸ Регламент (ЕС) 2016/679 (27.4.2016 г.).

²⁹ Директива (ЕС) 2016/680 (27.4.2016 г.).

³⁰ Директива 2002/58/ЕО (12.7.2002 г.), изменена с Директива 2009/136/ЕО (25.11.2009 г.).

³¹ Вж. напр. Заключенията на Съвета относно кибердипломатията, 10 февруари 2015 г., документ 6122/15.

³² Решение на Съвета за разрешаване на Европейската комисия да участва, от името на ЕС, в преговори по втори допълнителен протокол към Конвенцията на Съвета на Европа за престъпления в кибернетичното пространство, референтен № 9116/19.

упълномощаване на държавите — членки на ЕС, да подпишат³³ и да ратифицират³⁴, в интерес на Европейския съюз, втория допълнителен протокол към Конвенцията от Будапеща за престъпления в кибернетичното пространство.

Следователно при преговорите ще трябва също така да се гарантират последователност и съгласуваност с Конвенцията от Будапеща за престъпления в кибернетичното пространство и допълнителните протоколи към нея.

2. ПРАВНО ОСНОВАНИЕ, СУБСИДИАРНОСТ И ПРОПОРЦИОНАЛНОСТ

• Правно основание

В член 218, параграф 3 от Договора за функционирането на Европейския съюз (ДФЕС) се предвижда, че Комисията представя препоръки на Съвета, който приема решение, с което разрешава започването на преговорите и назначава преговарящ от страна на Съюза. Съгласно член 218, параграф 4 от ДФЕС Съветът може да дава указания на преговарящия.

• Субсидиарност (при неизключителна компетентност)

Едностранните действия не биха представлявали алтернатива, тъй като не биха осигурили достатъчна основа за сътрудничество с държавите извън ЕС. Придържането към многостранно споразумение като евентуалната бъдеща конвенция на ООН, която Съюзът успя да договори, е по-ефикасно от преговорите с отделни държави извън ЕС на двустранно равнище.

• Пропорционалност

Настоящата инициатива не надхвърля необходимото за постигане на съответните цели на политиката.

• Избор на инструмент

Препоръка на Комисията за решение на Съвета за разрешаване на започването на преговори е в съответствие с член 218, параграф 3 от ДФЕС, в който се предвижда, че Комисията представя препоръки на Съвета, който приема решение, с което разрешава започването на преговорите.

3. РЕЗУЛТАТИ ОТ ПОСЛЕДВАЩИТЕ ОЦЕНКИ, КОНСУЛТАЦИИТЕ СЪС ЗАИНТЕРЕСОВАНИТЕ СТРАНИ И ОЦЕНКИТЕ НА ВЪЗДЕЙСТВИЕТО

• Последващи оценки/проверки за пригодност на действащото законодателство

Не е приложимо.

³³ Предложение за Решение на Съвета за упълномощаване на държавите членки да подпишат, в интерес на Европейския съюз, Втория допълнителен протокол към Конвенцията за престъпления в кибернетичното пространство за засилено сътрудничество и разкриване на електронни доказателства, COM(2021) 718 final (25.11.2021 г.).

³⁴ Предложение за Решение на Съвета за упълномощаване на държавите членки да ратифицират, в интерес на Европейския съюз, Втория допълнителен протокол към Конвенцията за престъпления в кибернетичното пространство за засилено сътрудничество и разкриване на електронни доказателства, COM(2021) 719 final (25.11.2021 г.).

- **Консултации със заинтересованите страни**

На 14 януари 2022 г. Комисията публикува на своя уебсайт покана за представяне на мнения за настоящата инициатива, която беше достъпна за коментари в продължение на четири седмици. Отделните (пет на брой) отговори на поканата за представяне на мнения бяха публикувани на уебсайта за консултации. Тези съображения бяха взети предвид при изготвянето на настоящото предложение.

- **Събиране и използване на експертни становища**

При подготовката на преговорите Комисията взе предвид мненията, изразени от експертите от държавите членки по време на дискусиите в съответните работни групи на Съвета.

- **Оценка на въздействието**

Не е приложимо.

- **Пригодност и опростяване на законодателството**

Не е приложимо.

- **Основни права**

Преговорите вероятно ще обхванат елементи, които биха могли да представляват намеса в основните права, като мерки на наказателното производство, определения за престъпленията, които могат да бъдат основание за наказателно производство, или достъп до лични данни на лице, получени в контекста на наказателно производство. Разпоредбите, които трябва да бъдат договорени, могат да доведат до намеса например в правото на справедлив съдебен процес, правото на неприкосновеност на личния живот и правото на защита на личните данни. Тъй като участието в преговорите от името на Европейския съюз не следва да излага на риск равнището на защита на основните права в Съюза, в настоящата инициатива се предлага да се преследва високо равнище на защита на основните права.

4. ОТРАЖЕНИЕ ВЪРХУ БЮДЖЕТА

Няма отражение върху бюджета на Съюза. Държавите — членки на ЕС, може да имат еднократни разходи за изпълнението на конвенцията след приключването на преговорите, но на настоящия етап не е възможно тези разходи да бъдат определени, тъй като преговорите все още не са започнали напълно.

5. ДРУГИ ЕЛЕМЕНТИ

- **Планове за изпълнение и механизми за мониторинг, оценка и докладване**

Очаква се преговорният процес да продължи до 2024 г., след което може да се осъществи подписването и сключването на конвенцията. В инициативата се предлага да се следва открит, приобщаващ и прозрачен преговорен процес.

РЕШЕНИЕ НА СЪВЕТА

за разрешаване на преговорите за всеобхватна международна конвенция за противодействие на използването на информационни и комуникационни технологии за престъпни цели

СЪВЕТЪТ НА ЕВРОПЕЙСКИЯ СЪЮЗ,

като взе предвид Договора за функционирането на Европейския съюз, и по-специално член 218, параграфи 3 и 4 от него,

като взе предвид препоръката на Европейската комисия,

като има предвид, че:

- (1) На 27 декември 2019 г. Общото събрание на Организацията на обединените нации прие Резолюция 74/247 относно противодействие на използването на информационни и комуникационни технологии за престъпни цели, като реши да създаде отворена ad hoc междуправителствена комисия от експерти, представителна за всички региони, която да подготви всеобхватна международна конвенция за противодействие на използването на информационни и комуникационни технологии за престъпни цели³⁵. Съюзът следва да участва в преговорите по тази конвенция.
- (2) Съюзът е приел общи правила, припокриващи се с няколко елемента, които се разглеждат за тази конвенция. Тези общи правила включват по-специално изчерпателен набор от инструменти в областта на материалното наказателно право³⁶, полицейското и съдебното сътрудничество по наказателноправни въпроси³⁷, минималните стандарти за процесуалните права³⁸ и на гаранциите по

³⁵ Резолюция, приета от Общото събрание на ООН на 27 декември 2019 г., относно доклада на Третия комитет на ОС на ООН (A/74/401), Противодействие на използването на информационни и комуникационни технологии за престъпни цели, [A/RES/74/247](#)

³⁶ Директива 2011/93/ЕС на Европейския парламент и на Съвета от 13 декември 2011 г. относно борбата със сексуалното насилие и със сексуалната експлоатация на деца, както и с детската порнография и за замяна на Рамково решение 2004/68/ПВР на Съвета ([ОБ L 335, 17.12.2011 г., стр. 1—14](#)); Директива 2013/40/ЕС на Европейския парламент и на Съвета от 12 август 2013 г. относно атаките срещу информационните системи и за замяна на Рамково решение 2005/222/ПВР на Съвета ([ОБ L 218, 14.8.2013 г., стр. 8—14](#)); Директива (ЕС) 2019/713 на Европейския парламент и на Съвета от 17 април 2019 г. за борба с измамите със и подправянето на непарични платежни средства и за замяна на Рамково решение 2001/413/ПВР на Съвета, PE/89/2018/REV/3, ([ОБ L 123, 10.5.2019 г., стр. 18—29](#)).

³⁷ Акт на Съвета от 29.5.2000 г. за съставяне на Конвенция за взаимопомощ по наказателноправни въпроси между държавите — членки на Европейския съюз (ОБ С 197, 12.7.2000 г., стр. 1); Регламент (ЕС) 2018/1727 на Европейския парламент и на Съвета относно Агенцията на Европейския съюз за сътрудничество в областта на наказателното правосъдие (Евроюст) и за замяна и отмяна на Решение 2002/187/ПВР на Съвета (ОБ L 295, 21.11.2018 г.); Регламент (ЕС) 2016/794 на Европейския парламент и на Съвета от 11 май 2016 г. относно Агенцията на Европейския съюз за сътрудничество в областта на правоприлагането (Европол) и за замяна и отмяна на решения 2009/371/ПВР, 2009/934/ПВР, 2009/935/ПВР, 2009/936/ПВР и 2009/968/ПВР на Съвета (ОБ L 135, 24.5.2016 г., стр. 53); Рамково решение 2002/465/ПВР на

отношение на защитата на данните и неприкосновеността на личния живот³⁹.
Бъдещите общи правила също следва да бъдат взети под внимание⁴⁰.

- (3) Следователно евентуална нова международна конвенция за противодействие на използването на информационни и комуникационни технологии за престъпни цели може да засегне общите правила на Съюза или да промени техния обхват.
- (4) За да се съхрани целостта на правото на Съюза и да се гарантира, че правилата, залегнали в международното право и правото на Съюза, запазват своята съгласуваност, е необходимо Съюзът да участва в преговорите по нова международна конвенция относно противодействие на използването на информационни и комуникационни технологии за престъпни цели.

Съвета от 13 юни 2002 г. относно съвместните екипи за разследване (ОВ L 162, 20.6.2002 г., стр. 1); Рамково решение 2009/948/ПВР на Съвета относно предотвратяване и уреждане на спорове за упражняване на компетентност при наказателни производства (ОВ L 328, 15.12.2009 г., стр. 42); Директива 2014/41/ЕС относно Европейска заповед за разследване по наказателноправни въпроси (ОВ L 130, 1.5.2014 г., стр. 1).

³⁸ Директива 2010/64/ЕС на Европейския парламент и на Съвета от 20 октомври 2010 г. относно правото на устен и писмен превод в наказателното производство (ОВ L 280, 26.10.2010 г., стр. 1); Директива 2012/13/ЕС на Европейския парламент и на Съвета от 22 май 2012 г. относно правото на информация в наказателното производство (ОВ L 142, 1.6.2012 г., стр. 1); Директива 2013/48/ЕС на Европейския парламент и на Съвета от 22 октомври 2013 г. относно правото на достъп до адвокат в наказателното производство и в производството по европейска заповед за арест и относно правото на уведомяване на трето лице при задържане и на осъществяване на връзка с трети лица и консулски органи през периода на задържане (ОВ L 294, 6.11.2013 г., стр. 1); Директива (ЕС) 2016/1919 на Европейския парламент и на Съвета от 26 октомври 2016 г. относно правната помощ за заподозрени и обвиняеми в рамките на наказателното производство и за искани за предаване лица в рамките на производството по европейска заповед за арест (ОВ L 297, 4.11.2016 г., стр. 1); Директива (ЕС) 2016/800 на Европейския парламент и на Съвета от 11 май 2016 г. относно процесуалните гаранции за децата, които са заподозрени или обвиняеми в рамките на наказателното производство (ОВ L 132, 21.5.2016 г., стр. 1); Директива (ЕС) 2016/343 на Европейския парламент и на Съвета от 9 март 2016 г. относно укрепването на някои аспекти на презумпцията за невинност и на правото на лицата да присъстват на съдебния процес в наказателното производство (ОВ L 65, 11.3.2016 г., стр. 1).

³⁹ Регламент (ЕС) 2016/679 на Европейския парламент и на Съвета от 27 април 2016 г. относно защитата на физическите лица във връзка с обработването на лични данни и относно свободното движение на такива данни и за отмяна на Директива 95/46/ЕО; Директива (ЕС) 2016/680 на Европейския парламент и на Съвета от 27 април 2016 г. относно защитата на физическите лица във връзка с обработването на лични данни от компетентните органи за целите на предотвратяването, разследването, разкриването или наказателното преследване на престъпления или изпълнението на наказания и относно свободното движение на такива данни, и за отмяна на Рамково решение 2008/977/ПВР на Съвета; Директива 2002/58/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 12 юли 2002 г. относно обработката на лични данни и защита на правото на неприкосновеност на личния живот в сектора на електронните комуникации (Директива за правото на неприкосновеност на личния живот и електронни комуникации) (ОВ L 201, 31.7.2002 г., стр. 37—47), изменена с Директива 2009/136/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 25 ноември 2009 г.

⁴⁰ Предложение за Регламент на Европейския парламент и на Съвета относно европейските заповеди за предоставяне и за запазване на електронни доказателства по наказателноправни въпроси, 17 април 2018 г., COM(2018) 225 final; Предложение за Директива на Европейския парламент и на Съвета за установяване на хармонизирани правила относно определянето на юридически представители за целите на събирането на доказателства по наказателни производства, 17 април 2018 г., COM(2018) 226 final.

- (5) В съответствие с член 42, параграф 1 от Регламент (ЕС) 2018/1725 на Европейския парламент и на Съвета беше проведена консултация с Европейския надзорен орган по защита на данните, който прие становище на ...
- (6) [В съответствие с членове 1 и 2 от Протокол № 21 относно позицията на Обединеното кралство и Ирландия по отношение на пространството на свобода, сигурност и правосъдие, приложен към Договора за Европейския съюз и към Договора за функционирането на Европейския съюз, и без да се засяга член 4 от посочения протокол, Ирландия не участва в приемането на настоящото решение и не е обвързана от него, нито от неговото прилагане.]
- [ИЛИ]
- [В съответствие с членове 1 и 2 от Протокол № 21 относно позицията на Обединеното кралство и Ирландия по отношение на пространството на свобода, сигурност и правосъдие, приложен към Договора за Европейския съюз и към Договора за функционирането на Европейския съюз, и без да се засяга член 4 от посочения протокол, Ирландия е нотифицирала [, със своето писмо от ...], желанието си да участва в приемането и прилагането на настоящото решение.]
- (7) В съответствие с членове 1 и 2 от Протокол № 22 относно позицията на Дания, приложен към Договора за Европейския съюз и към Договора за функционирането на Европейския съюз, Дания не участва в приемането на настоящото решение и не е обвързана от него, нито от неговото прилагане.

ПРИЕ НАСТОЯЩОТО РЕШЕНИЕ:

Член 1

С настоящото Комисията се упълномощава да води преговори от името на Съюза за всеобхватна конвенция за противодействие на използването на информационни и комуникационни технологии за престъпни цели.

Член 2

Указанията за водене на преговорите се съдържат в приложението.

Член 3

Преговорите се водят в консултация със специален комитет, който се определя от Съвета.

Член 4

Настоящото решение и приложението към него ще бъдат публично оповестени непосредствено след тяхното приемане.

Член 5

Адресат на настоящото решение е Комисията.

Съставено в Брюксел на [...] година.

За Съвета
Председател